

Sygn. akt III K 940/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2017r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Barbara Lech

po rozpoznaniu w dniach 7 kwietnia 2017r., 7 czerwca 2017r., 8 września 2017r.,

sprawy

1. T. F.

urodz. (...) w W.

syna T. i D. z domu J.

oskarżonego o to, że :

I. W dniu 22 maja 2016 roku w W. woj. (...) groził sąsiadowi P. B. pobiciem, gdzie groźba ta wzbudziła u zagrożonego uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, przy czym czynu tego dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do pokierowania swoim postępowaniem,

to jest o przestępstwo określone w art. 190§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k.

II. W dniu 23 maja 2016 roku w W. woj. (...) groził sąsiadce K. G. pobiciem, gdzie groźba ta wzbudziła u zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, przy czym czynu tego dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do pokierowania swoim postępowaniem,

to jest o przestępstwo określone w art. 190§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k.

III. W dniu 23 maja 2016 roku w W. woj. (...) groził sąsiadowi Ł. T. pobiciem, gdzie groźba ta wzbudziła u zagrożonego uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, przy czym czynu tego dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do pokierowania swoim postępowaniem

to jest o przestępstwo określone w art. 190§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k.

2. W. F.

urodz. (...) w W.

syna T. i D. z domu J.

oskarżonego o to, że :

IV. W dniu 22 maja 2016 roku w W. woj. (...) groził sąsiadowi P. B. pobiciem, gdzie groźba ta wzbudziła u zagrożonego uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, przy czym czynu tego dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do pokierowania swoim postępowaniem

to jest o przestępstwo określone w art. 190§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k.

V. W dniu 23 maja 2016 roku w W. woj. (...) groził sąsiadce K. G. pobiciem, gdzie groźba ta wzbudziła u zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, przy czym czynu tego dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do pokierowania swoim postępowaniem

to jest o przestępstwo określone w art. 190§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k.

VI. W dniu 23 maja 2016 roku w W. woj. (...) groził sąsiadowi Ł. T. pobiciem, gdzie groźba ta wzbudziła u zagrożonego uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, przy czym czynu tego dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do pokierowania swoim postępowaniem

to jest o przestępstwo określone w art. 190§1 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k.

I oskarżonego T. F. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt I, II i III części wstępnej wyroku, to jest występków z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i za czyny te, przy przyjęciu, że stanowią ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk zawiesza warunkowo tytułem próby na okres lat 2 (dwóch), zaś na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

II na podstawie art. 93c pkt 2 kk w zw. z art. 93a § 1 pkt 2 kk orzeka wobec oskarżonego T. F. środek zabezpieczający w postaci terapii;

III oskarżonego W. F. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt IV, V i VI części wstępnej wyroku, to jest występków z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i za czyny te, przy przyjęciu, że stanowią ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk zawiesza warunkowo tytułem próby na okres lat 2 (dwóch), zaś na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV na podstawie art. 93c pkt 2 kk w zw. z art. 93a § 1 pkt 2 kk orzeka wobec oskarżonego W. F. środek zabezpieczający w postaci terapii;

V na podstawie art. 72 § 1 pkt 2 kk zobowiązuje oskarżonych T. F. i W. F. do przeproszenia pokrzywdzonych P. B., K. G. i Ł. T. na piśmie w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku;

VI zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata D. H.z Kancelarii Adwokackiej w W.kwotę 1891,60 (tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt jeden i 60/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym T. F.i W. F.z urzędu,

VII zwalnia oskarżonych od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierza im opłat.

Sygnatura akt III K 940/16

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

Oskarżony T. F. zamieszkuje w W. przy ul. (...) . Oskarżony W. F. zamieszkuje pod tym samym adresem. Sąsiadami wyżej wymienionych oskarżonych są K. G. , P. B., Ł. T. i J. K. .

Dowód :

zeznania świadków :

K. G. / k- 2 , 145-146/

P. B. /k-6, 34, 35, 124 /

Ł. T. /k- 18-19, 32, 33, 124/

J. K. /k- 86-87/ .

wyjaśnienia oskarżonego T. F./k- 24-25, 123/

wyjaśnienia oskarżonego W. F. /k- 29-30 , 33, 35, 123/

W czerwcu 2013r. obaj oskarżeni dokonali pobicia P. B. oraz M. L. -byłego partnera K. G. , za co zostali skazani prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu w sprawie 1147/ 13. Od kwietnia 2016r. oskarżeni wypowiadali wobec pokrzywdzonego P. B. wielokrotnie groźby pozbawienia życia wyzywając go przy tym słowami wulgarnymi . W dniu 22 maja 2014r. około godz. 17.00 kiedy pokrzywdzony P. B. wracał do swojego mieszkania oskarżeni na klatce schodowej budynku przy ul. (...) podeszli do pokrzywdzonego W. F. , który próbował go kopnąć, ale mu się to nie udało i T. F. , który go popchnął . Wówczas obaj oskarżeni grozili pokrzywdzonemu, że zostanie „rozje..ny” i wyzywali go wulgarnymi słowami. Pokrzywdzony obawiał i nadal obawia się o swoje życie i wniósł o ściganie oskarżonych .

Dowód:

zeznania świadka K. G. / k- 2 , 145-146/

zeznania świadka P. B. /k-6, 34, 35, 124 /

Oskarżeni wielokrotnie grozili także K. G. . W czasie gdy przebywała pod adresem przy ul. (...) grozili wyżej wymienione pokrzywdzonej , że ją „ roz....bią” . Sytuacja znacznie się pogorszyła w marcu 2016r., kiedy to oskarżeni uniemożliwili pokrzywdzonej wejście do budynku przy ul. (...), wyzywali ją od „ ku..w policyjnych” groząc jej przy tym pobiciem. Z uwagi na zachowanie oskarżonych , którzy wielokrotnie biegali po budynku z młotkami i siekierami raz obawę spełnienia gróźb kierowanych przez oskarżonych K. G. od marca 2016r. zamieszkała wraz z 6 letnią córką L. ze swoją matką . W dniu 23 maja 2016r. K. G. przyjechała wraz z córką samochodem do swojego mieszkania, by zabrać rzeczy . Oskarżony T. F. wyszedł wówczas z budynku od przodu zaś oskarżony W. F. od tyłu . Oskarżony T. F. stanął w sposób uniemożliwiający pokrzywdzonej zaparkowanie pojazdu , po chwili odszedł i zaczął pokrzywdzoną wyzywać i krzychał do K. G. , że ją „roz... bie”. Także i oskarżony W. F. krzychał do pokrzywdzonej to samo , co jego brat.

Dowód:

zeznania świadka K. G. / k- 2, 145-146/

Pokrzywdzona K. G. w dniu 23 maja 2016r. zgłosiła zdarzenie telefonicznie na II Komisariat Policji i o godz. 14.30 złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez oskarżonych , wniosła o ich ściganie a następnie zeznania w charakterze świadka .

Dowód:

zeznania świadka K. G. oraz pisemny protokół zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa i wniosku o ściganie k- 2/

Pokrzywdzony Ł. T. zamieszkuje w budynku przy ul. (...) 2014 roku. Zarówno pokrzywdzony od czasu wprowadzenia się do swojego mieszkania jak i pozostali sąsiedzi mają problemu z agresywnymi oskarżonymi. W dniu 23 maja 2016r. o godz. 7:00 Ł. T. wracał do swojego mieszkania z pracy na zmianie nocnej. Oskarżeni uniemożliwili pokrzywdzonemu wejście do budynku i wyzywali Ł. T. słowami wulgarnymi nazywając go „frajerem, skur ...nem, kur ...ą policyjną” a nadto grozili mu pozbawieniem życia mówiąc, że będzie rozj... ny”. Oskarżony T. F. uderzył pokrzywdzonego w twarz i wówczas pokrzywdzony zaczął uciekać obawiając się gróźb kierowanych przez oskarżonych zaś oskarżony T. F. gonił go. Pokrzywdzonemu udało się uciec i przez tydzień czasu spał w mieszkaniu rodziców albowiem nadal obawiał się realizacji gróźb kierowanych przez oskarżonych. Pokrzywdzony wniósł o ściganie oskarżonych. Świadkiem tego zdarzenia był P. B..

Dowód:

zeznania świadka Ł. T. /k- 18, 32, 33, 123-124/

zeznania świadka P. B. /k- 6, 34-35, 124/

Wobec zatarcia skazania w sprawie II K 1147/13, które nastąpiło w dniu 26.12.2016r. na dzień wydania wyroku oskarżeni nie figurują w rejestrze karnym.

Dowód:

dane o karalności oskarżonego T. F. /k- 81/

dane o karalności oskarżonego W. F. /k- 82/

Oskarżony T. F. nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy ani inne zakłócenie czynności psychicznych. Jest intelektualnie rozwinięty na poziomie lekkiego upośledzenia umysłowego, psychologiczne badania centralnego układu nerwowego jednoznacznie wskazują na jego patologię organiczną. Oskarżony T. F. wobec wszystkich zarzucanych mu czynów miał w stopniu znacznym ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Zachodzą warunki z art. 31§2 kk. Z uwagi na upośledzenie umysłowe, patologiczne podłoże mózgowe i związane z nim cechy osobowości pod postacią wzmoczonej impulsywności, braku krytycyzmu wobec swojego zachowania, obniżenie zdolności samokontroli, słabe zrozumienie złożonych sytuacji społecznych biegły z zakresu psychiatrii K. K. i R. B. oraz biegły psycholog A. K. uznali, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego T. F. czynów podobnych, w związku z czym wskazane jest zastosowanie środka zabezpieczającego w postaci skierowania na terapię.

Dowód :

opinia biegłych psychiatrów K. K. i R. B. oraz biegłego psychologa A. K. /k- 57-62/

Oskarżony W. F. nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy ani inne zakłócenie czynności psychicznych. Jest intelektualnie rozwinięty na poziomie lekkiego upośledzenia umysłowego. Psychologiczne badania centralnego układu nerwowego jednoznacznie wskazują na jego patologię organiczną, dodatkowo oskarżony choruje na padaczkę. Oskarżony wobec wszystkich zarzucanych mu czynów miał w stopniu znacznym ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Zachodzą warunki z art. 31§2 kk. Z uwagi na upośledzenie umysłowe, patologiczne podłoże mózgowe i związane z nim cechy osobowości pod postacią wzmoczonej impulsywności, braku krytycyzmu wobec swojego zachowania, obniżenie zdolności samokontroli, słabe zrozumienie złożonych sytuacji społecznych biegły z zakresu psychiatrii K. K. i R. B. oraz biegły psycholog A. K. uznali, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego W. F. czynów podobnych, w związku z czym wskazane jest zastosowanie środka zabezpieczającego w postaci skierowania na terapię.

Dowód :

opinia biegłych psychiatrów K. K. i R. B. oraz biegłego psychologa A. K. /k- 63-67/

Oskarżony T. F. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że zamieszkuje razem z bratem i mamą a pokrzywdzeni zamieszkują w tym samym budynku od kilku lat. Oskarżony wskazał, że nikomu nie groził pobiciem , nigdy ich nie wyzywał ani im nie ubliżał i to pokrzywdzeni go wyzywali , z nikim się nie kłóci i nikogo nie bije bo nie umie się bić . / k- 24 -25/ W toku konfrontacji z pokrzywdzonym Ł. T. / k- 32/ i P. B. /k- 34/ oskarżony T. F. podtrzymał swoje stanowisko procesowe i uprzednio złożone wyjaśnienia . Przed Sądem oskarżony wskazał, że zarzuty oskarżenia to nieprawda , wskazał : „oni pijani chodzą codziennie . Były zgłoszenia na K. . Jak B. nie dam 5 złotych to się rzuca do mnie do bicia”/k- 123/ . Oskarżony wskazał , że w czasie doszło do zdarzeń mieszkał przy ul. (...) „u swojej kobiety i przyszedł tylko podać leki swojej mamie a następnie powrócił do mieszkania przy ul. (...)”.

Oskarżony W. F. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że zamieszkuje razem z bratem i mamą a pokrzywdzeni zamieszkują w tym samym budynku od kilku lat. Oskarżony wskazał, że nikomu nie groził pobiciem , nigdy ich nie wyzywał ani im nie ubliżał i pokrzywdzonym mówił jedynie, żeby „nie trzaskali drzwiami , piją ćpają , szukają dymu”. Wskazał , że ubliżają bratu , matce i jemu samemu i chcą ich wyrzucić z mieszkania . Oskarżony wskazał, że z nikim się nie kłóci i nikogo nie bije/ k- 29-30/ . W toku konfrontacji z pokrzywdzonym Ł. T./ k- 33/ i P. B./k- 35/ oskarżony W. F. podtrzymał swoje stanowisko procesowe i uprzednio złożone wyjaśnienia Dodał także , że jego brat w tym czasie mieszkał przy ul. na(...).

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo oskarżonego T. F. i oskarżonego W. F. co do popełnienia zarzucanych im czynów nie budzi żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują zeznania świadków K. G. Ł. T. , P. B. oraz częściowo także zeznania świadka J. K. z postępowania przygotowawczego. Zeznania tych świadków są logiczne , konsekwentnie na całym etapie postępowania i wzajemnie ze sobą korespondujące. Rozbieżności w zeznaniach pokrzywdzonych złożonych w toku swobodnych wypowiedzi przed Sądem w korespondencji z zeznaniami z postępowania przygotowawczego wynikają przede wszystkim ze znacznego upływu czasu oraz wielości gróźb i wyzwisk kierowanych przez oskarżonych w długim okresie czasu . Wskazać należy, że świadkowie K. G. , Ł. T. , P. B. słuchani w toku rozprawy głównej podtrzymali swoje zeznania z postępowania przygotowawczego, które były przez nich składane tuż po zdarzeniach z udziałem oskarżonych. Pokrzywdzeni nie mają motywacji by bezpodstawnie obciążać oskarżonych, wręcz przeciwnie ich postawa wskazuje na to , że liczyli , że oskarżeni zaprzestają agresywnych zachowań . Fakt nasilenia agresji ze strony oskarżonych i obawa o swoje życie, o czym świadczy treść zeznań pokrzywdzonych, skłoniły tychże do złożenia zawiadomień o popełnieniu przestępstwa i wniosków o ściganie. Zeznania świadka I. B. pozostają w oczywistej sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonych, nadto jej relacje świadczą o tym, że zeznania te zostały uprzednio przygotowane w porozumieniu z oskarżonym T. F. z którym pozostawała w nieformalnym związku do lipca 2017r. Świadek I. B. słuchana przed Sądem na pytanie obrońcy oskarżonych: „czy pamięta gdzie T. F. był 22 i 23 maja 2016 roku ?” wskazała , że u niej w domu , dodatkowo zeznając, że wówczas gdzie zadzwonił W. F. i powiedział, że zaczynają go wyzywać, wobec czego razem z oskarżonym T. F. udała się na ul. (...) , ale jak podała „było już po wszystkim i nic się nie działo”. Wyżej wskazany świadek zeznając po upływie roku i trzech miesięcy od zdarzeń, zdaniem Sądu nie byłaby w stanie zapamiętać ich dat oraz ich przebiegu a jej zeznania są lapidarne , świadek nie podaje szczegółów , ogranicza się do przedstawienia krótkich informacji . Z uwagi na długotrwały związek z oskarżonym T. F. oraz znajomość z jego bratem W. , ma powody by zeznawać na ich korzyść.

Oskarżeni zaprzeczyli swojemu sprawstwu odnośnie zarzucanych im czynów obu czynów i wskazali , że to pokrzywdzeni ich wyzywają . Taką postawę oskarżonych Sąd potraktował jako ich linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Wskazać dodatkowo należy, że alibi oskarżonego T. F. zostało przez niego przedstawione dopiero na etapie postępowania sądowego . W postępowaniu przygotowawczym słuchany trzykrotnie nie wskazywał na okoliczności związane z pobytem u „ swojej kobiety” a wręcz przeciwnie podawał , że zamieszkuje

razem z bratem W. oraz mamą na ul. (...). Także i oskarżony W. F. podał, że zamieszkuje razem z bratem i mamą przy ul. (...). Ani W. F. ani T. F. nie wskazywali wówczas na pobyt i zamieszkiwanie T. F. u I. B., co więcej nie przedstawili takiego przebiegu zdarzeń, o których wyżej wymieniona zeznała przed Sądem.

Zgromadzone w sprawie dowody w sposób jednoznaczny wskazują, iż oskarżeni T. F. i W. F. swoim zachowaniem wyczerpali ustawowe znamiona przestępstw z art. 190§1 kk. Przepis art. 190§1 kk. stanowi, iż karze w nim przewidzianej podlega ten, kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Pokrzywdzeni od początku toczącego się postępowania konsekwentnie wskazywali, że obawiają się gróźb wypowiedzianych przez oskarżonego, a o ich obawie świadczy natychmiastowa reakcja na agresję oskarżonych, powiadomienie policji i niezwłoczne zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Wskazać przy tym należy, iż mając na względzie okoliczności i sposób wyrażenia gróźb, agresję oskarżonego wobec pokrzywdzonych oraz długotrwały konflikt sąsiedzki, groźby oskarżonego mogły obiektywnie uzasadniać realną obawę, iż będą spełnione. Sąd przyjął, iż czyny oskarżonych zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 kk z uwagi na ich podobieństwo oraz to, że zostały popełnione w krótkim okresie czasu. Oskarżeni nie cierpią na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy ani inne zakłócenie czynności psychicznych. W chwili popełnienia czynów oskarżony T. F. i oskarżony W. F. mieli w stopniu znacznym ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem, zachodzą warunki z art. 31§2 kk. Obaj oskarżeni są intelektualnie rozwinięci na poziomie lekkiego upośledzenia umysłowego, psychologiczne badania centralnego układu nerwowego oskarżonych jednoznacznie wskazują na jego patologię organiczną.

Wymierzając oskarżonym kary Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów, o czym świadczy agresywny sposób zachowania oskarżonych, co potraktował jako okoliczność obciążającą. Dodatkowo Sąd uwzględnił, że obaj oskarżeni w chwili czynów mieli ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do pokierowania swoim postępowaniem. W ocenie Sądu wymierzone oskarżonym kary pozbawienia wolności w wymiarze po 3 miesiące są współmierne zarówno do stopnia zawinienia oskarżonych jak i społecznej szkodliwości czynów, uwzględniają sposób działania oskarżonych, ich właściwości i warunki osobiste oraz osobowość a także fakt popełnienia czynów w warunkach art. 31§2 kk. Ponadto sąd uwzględnił cele zapobiegawcze i wychowawcze, które orzeczone kary mają osiągnąć w stosunku do oskarżonych oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa – mając na uwadze przede wszystkim lokalne środowisko oskarżonych. Bacząc na wyżej wymienione okoliczności oraz prewencyjne oddziaływanie kary wymierzone kary jawią się jako sprawiedliwe. Sąd zastosował wobec oskarżonych dobrodziejstwo w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności na okres dwóch lat próby uznając, iż będzie to wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonych celów kary, zwłaszcza, że na podstawie art. 93c pkt 2 kk w zw. z art. 93a§1 pkt 2 kk orzeczono wobec oskarżonych środek zabezpieczający w postaci terapii. Sąd uwzględnił opinie biegłych psychiatrów K. K. i R. B. oraz biegłego psychologa A. K., którzy o taki środek zawnioskowali. Biegli wskazali, że z uwagi na występujące u obu oskarżonych upośledzenie umysłowe, patologiczne podłoże mózgowe i związane z nim cechy osobowości pod postacią wzmożonej impulsywności, braku krytycyzmu wobec swojego zachowania, obniżenie zdolności samokontroli, słabe zrozumienie złożonych sytuacji społecznych, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonych T. F. i W. F. czynów podobnych w związku z czym wskazane jest zastosowanie wobec obu oskarżonych środka zabezpieczającego w postaci skierowania na terapię. Sąd wyraża nadzieję, iż kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 2 lat próby, zastosowanie jako środka zabezpieczającego terapii oraz oddanie oskarżonych w okresie próby pod dozór kuratora sądowego powstrzyma oskarżonych od podobnych agresywnych zachowań wobec sąsiadów. Na podstawie art. 72 §1 pkt 2 kk Sąd zobowiązał oskarżonych do przeproszenia pokrzywdzonych na piśmie w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku.

W przedmiocie kosztów obrony z urzędu orzeczono po myśli §3, §4 ust 1, 2 i 3, §7, §17 ust 1 pkt 1 i ust 2 pkt 3, §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 624§ kpk uznając, że poniesienie kosztów procesu przez oskarżonych byłoby nieuzasadnione wobec ich sytuacji rodzinnej, zdrowotnej oraz wysokość uzyskiwanych dochodów .